

[Ole Henriksen]

kan få den nødvendige dialog imellem de udøvende og forbrugerne. Jeg synes, det kan have meget stor betydning i fremtiden, hvis man fik den dialog dér, således at man ikke blev afsporet i de kunstretninger, som man sidder og diskuterer. Det er jo spørgsmålet, om man ikke med sådanne midler kunne være i stand til at opfange rindalisme og andre ting, som efterhånden dukker op, idet man dér kunne sørge for, at der var en forståelse mellem kunstnere og forbrugere.

Margit Hansen (DKP):

Efter den mere principielle og særdeles langvarige kulturdebat kommer lov om Statens Kunstfond til at stå som en praktisk prøvesten på den sande holdning, man har til kulturen – den vigtige side af kulturen, som kunsten er – og der skal naturligvis ikke være tvivl om kommunisternes positive holdning til Statens Kunstfond.

Vi har aldrig ment, at et samfund kan være så fattigt, at det ikke har råd til at give kunst og kultur de bedst mulige livs- og udviklingsbetingelser. I dette tilfælde, hvor der er tale om 8,8 mill. kr., drejer det sig faktisk ikke om mere end én dags militærudgifter. Og ganske vist er der tale om en forhøjelse på 2 mill. kr., men denne forhøjelse dækker kun med nød og næppe den prisudvikling, der har fundet sted, og slet ikke den prisstigningsbølge, vi er inde i.

Vi misunder ikke de udvalg, der skal fordele disse midler over det brede spektrum, som der faktisk er tale om, for slet ikke at tale om de områder, som slet ikke eller næsten ikke er kommet i betragtning. I § 1, stk. 2, nævnes støtte til andre former for kunstnerisk skabende virksomhed, men det fremgår ikke, i hvilket omfang det omfatter hele den brede befolknings aktivitet, således som den myldrer frem, ikke mindst blandt ungdommen, i disse år.

Har vi betænkeligheder ved forslaget, går de nok snarere på, at vi ikke finder de foreslåede midler tilstrækkelige til virkelig at imødekomme behovet.

Som sagt, som forslaget foreligger, må vi betragte os som positive forhandlere i udvalgsarbejdet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan også tilslutte sig lovforslaget, men der er nogle ting, vi gerne vil se på i udvalget. Jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger. Først vil jeg gerne være fuldstændig sikker på, at jeg har opfattet nogle bemærkninger, der faldt før, på helt korrekt måde, nemlig at tildelingsgrundlaget, som der står i bemærkningerne, skal være et sådant, at tildeling alene skal ske ud fra en kunstnerisk kvalitativ vurdering. Der blev talt noget om den sociale afvejning, men jeg går ud fra, at den sociale afvejning alene drejer sig om aftrapningen af den statsstøtte, der ydes kunstnerne. Det vil jeg gerne være helt sikker på.

Om selve det at bruge en kvalitetsvurdering, ja, da er der jo sagt mange pæne ord, også under den tidligere debat, om, at det er den eneste, vi har at holde os til. Det er jeg enig i. Ministeren skriver ikke så lidt i bemærkningerne om det, også at den har været drøftet. Nu kan jeg ikke erindre mange tilfælde, men der er nogle ganske få afgørelser, der har været ude til drøftelse, hvor man har været uenig i, at den eller den har fået støtte.

Ministeren siger, at når det drejer sig om kvalitetsvurdering, så er det ikke rimeligt, at en minister skal behandle disse sager, og det er jeg også enig med ham i. Ministeren siger videre, at man har haft diskussion i enkelte tilfælde. Ja, det har man naturligvis, og det får man også i fremtiden, det skal vi leve med. Jeg gør opmærksom på, at den eneste, der har grebet ind, det er den nuværende kulturminister. Og det tror jeg nok at vi undgår for fremtiden.

Det var det ene punkt, jeg ville sige noget om. Det andet punkt var nyordningen af det, man kunne kalde hædersgaver og andre former for statsstøtte. Jeg har tidligere udtalt, at det forekommer mig, at vi må arbejde os hen til den ordning, at vi giver kunstnerne støtte, indtil de ligesom alle andre i dette samfund får folkepension. Det rejser naturligvis med det samme spørgsmålet om hædersgaverne. Her vil jeg gerne sige, at med hensyn til de 11 hædersgaver, vi har i øjeblikket, må vi naturligvis drøfte overgangsordninger, men jeg vil meget gerne have drøftet, om det ikke er rimeligt, at statsydelsen gives indtil folkepensionsalderen, og så er det folkepensionen, der overtager det. Det gør formentlig, at vi i tidens løb vil få en lille smule flere penge. Når der tales om de mange penge, så vil jeg